

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **K. H.**, zastoupený Mgr. Jekatěrinou Sochorovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Dlouhá 16, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 1496/2003 - 28, ze dne 19. 8. 2004,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni stěžovatele advokátce Mgr. Jekatěrině Sochorové **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 6. 10. 2004 napadl žalobce (dále též stěžovatel) v záhlaví citovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1474/VL-10-12-2003, ze dne 13. 5. 2003. Rozhodnutím správního orgánu nebyl stěžovateli udělen azyl v České republice z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ustanoveních § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Žalovaný zároveň ve výroku rozhodnutí rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce dne 28. 5. 2003 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, kde namítal porušení procesního předpisu správním orgánem, konkrétně ust. §§ 3 odst. 3; 3 odst. 4; 32 odst. 1; 33 odst. 2; 46 a 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, v platném znění, jakož i nesprávné posouzení podmínek udělené azylu dle §§ 12 a 14 zákona o azylu a podmínek pro vztažení překážky vycestování dle § 91 tohoto zákona.

O žalobě rozhodl Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem tak, že žalobu jako nedůvodnou zamítl, když dospěl k závěru, že stěžovatel neuvedl v řízení před správním orgánem žádné skutečnosti podřaditelné pod důvody udělení azylu podle ust. § 12 zákona o azylu, ani žádný konkrétní důvod, který by mohl vést k aplikaci ust. § 14 tohoto zákona. Dále vzal krajský soud za prokázané, že ze skutečností uvedených žalobcem ani z informací shromážděných ve spise o Ukrajině nevyplývá, že by v případě stěžovatele byla dána překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu. Krajský soud rovněž neshledal v řízení před správním orgánem porušení žádného z ustanovení správního řádu, která stěžovatel v žalobě namítá.

Proti rozhodnutí krajského soudu podal žalobce osobně blanketní kasační stížnost, která byla následně doplněna stěžovateli ustanovenou advokátkou takto: stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu v plném rozsahu. Tvrdí, že v průběhu pohovoru s žalovaným nebylo vše tlumočeno zcela přesně a že správní orgán jím vyličené skutečnosti překrucoval. Postup soudu pak považuje za nespravedlivý. Sama zástupkyně stěžovatele pak má za to, že stěžovatel neuvádí žádné skutečnosti, jež by bylo lze označit za důvod kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. b), c) či d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

Správní orgán ve svém vyjádření ze dne 31. 12. 2004 označuje stěžovatelem tvrzenou námitku nepřesného tlumočení jako novou, v dosavadním soudním řízení dosud neuplatněnou. Jelikož stěžovatel nijak nepřiblížil, jakým způsobem měl být postup soudu údajně nespravedlivý, považuje toto tvrzení za bezobsažné prohlášení.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Rozsudek byl žalobci doručen dne 1. 10. 2004 (zjištěno z doručanky založené v soudním spise), kasační stížnost byla podána osobně dne 6. 10. 2004. Stěžovatel je zastoupen advokátkou.

Při nejvyšší míře shovívavosti při posuzování obsahových náležitostí kasační stížnosti pak dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že námitku vadného tlumočení by snad bylo lze teoreticky podřadit pod důvod kasační stížnosti dle ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tzn. že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Jelikož však byla tato námitka poprvé stěžovatelem uplatněna až v kasační stížnosti, aniž by byla uvedena v průběhu správního řízení vedeného žalovaným, popř. v žalobě proti jeho rozhodnutí, jedná se o skutečnost, ke které Nejvyšší správní soud podle ust. § 109 odst. 4 s. ř. s. nepřihlíží. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud uzavírá, že ani jediný v úvahu přicházející důvod kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. není naplněn.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve své kasační stížnosti žádný další důvod podřaditelný pod ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedl, Nejvyšší správní soud zamítl tuto jako nedůvodnou dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. b), § 9 odst. 3 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 1000 Kč a režijní paušál dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhlášky ve výši 75 Kč. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu